

איזה מיין מדור זה צריך להיות?

העניינים יותר מדי ברצינות. קצת הומור לא מוזיק אף פעם. אולי צירוף כל הגישות האלה ביחד יביא אותה אל נקודת-השכינה שלה. אז שיהיה בהצלחה.

★ ★ ★

● **מהצצה בסיפורת-מיין קיי בלתי ריגשי-נחיתות. אני גבר שנחשב די גברי, וגודלי הוא גודל נורמלי, ככתוב בספרים. האם הרגשתי מוצדקת?**

זוהי בעייתם של מיליוני גברים המעיינים בסיפורת פורנוגרפית. אז דע לך שגם נשים סובלות מהעניין. תצלומי השירים הממולאים בסיליקון גורמים להן ריגשי-נחיתות גם כן. מובן שההיסטוריה של האיבר הגברי זכתה בתהודה רבה יותר.

הנה סיפור קטן: באחת מגיחותיי, בחיפוש אחרי גבר מתאים, התיידדתי עם איש אמריקאי נחמד, בעל הופעה כדורסלנית.

אחרי כמה יציאות משותפות הגיע הרגע הגדול. האיש בתמימותו נכנס למיקלחת ויצא ממנה עטוף במגבת. המגבת הלכנה לא הצליחה לכסות את הדבר הענקי שהשתרע לו בין רגליו. התוצאה: 10 דקות של הלם, ויציאה מאוד דיפלומטית שלי בבלתי, אל האוויר הצח. זה מרגיע אותך?

★ ★ ★

● **איזו תנוחה היא הכי נוחה והכי רצויה לאשה?**

השתמש ברמינון, ידידי. חברתי הטובה רותי, שהיא אשה בינלאומית, לקחה קיר שלם בדירתה במנהאטן, ציירה עליו את כל התנוחות האפשריות, וכתבה תחתיהן: "אם תתאים לי ותשתרע ברוחי — כל אחת מן התנוחות האלה תהיה שלנתי".

■ ■ ■

זהו. עכשיו אני מצפה למיכתבים שלכם. היד המלטפת שלי מוכנה. העיקר לא לפחד. הכל הולך.

1973. התקופה היפהפיה בקבוצת העין השלישית: תרבות של סמים, אורגיות וקצת אמנות.

הכל הולך! כתבו לילי, ת"ד 136, תל-אביב.

■ ■ ■

הבעיה היא איך להתחיל. איך עונים למיכתבים של קוראים, לפני שיש מיכתבים ולפני שיש קוראים? זה פשוט. שאלתי את האנשים שאני מכירה מה הבעיות שלהם, ואני מעלה אותן כאן. רק לדוגמה, כמובן. מוכנים? יאללה!

■ ■ ■

● **אני בעל ממוצע מרעננה.**

בעבור 12 שנה. עם הגבר החמישי בחיי, קית. הוא צעיר ממני ב-11 שנים. אני כבר לא קטנה וכנועה. אבל גם לא שתלטנית.

יש לי בעיה בלתי-מקורית. אשתי אינה מסכימה למגע אוראלי. אני לא רוצה לבגוד בה. מה לעשות?

אשתך עדיין לא עברה את שלב הניתוק מן הטבור, חביבי. היא מושג פעם מן השיחות עם אמה על האיבר המלוכלך ההוא. הייתי מציעה, מנסיון אישי, שיחה גלויה על הנושא. גש לעניין בצורה שמרנית, כדי שלא לפגוע בריגשותיה. רחיצה משותפת באמבטיה עוזרת להכרה בנקיון העניין.

אחד הגברים שלי הגיש לי פעם את עצמו מכוסה בקצפת ובשוקולד. אני חושבת שעצם הגירוי ההיתולי שי בעניין יכול לשבור את האשה ה עקשנית ביותר. כלל, אל תקחו את

היפיוף שחי איתי. אז אני מפסיקה לחיות איתו. פוסעת אל הוליווד החשוכה, בפירת לאס-פאלמאס וסלמה. עולם חדש. מקרר ריק. מהחלון — ארסים וזונות. אנשים ישנים במכוניות, והכוכבים על המידרכות, מכוסים בגופות של ארצי-פרחי ללא פרוטה ועתיד. נשארת אשה חזקה. עבודה כלילות. הילד, חשבונות. נפילה. ועוד איך.

אהבות אלימות ותגלית חדשה: איש צעיר ממני ביותר מ-10 שנים. ללא מעצורים, ובכל זאת בעל פינה נסתרת של בורגנות נפשית. ויכוחים איני

תנועות חדות, צעיר ממני בכמה שנים טובות. מסוכך מבחינה נפשית, ובכל זאת עובר-כפיים. זה הגבר שלי כעת. גבר 80% מין ו-20% ילד. (האם לא כולם כאלה?)

אני חושבת שסטטיסטית המיגוון די מושלם. מובן שבחיפוש אחרי המתאימים היו גם מערכות-יחסים חולפות ומישגלים וריזים, ועליהם אספר בהודמות.

מתוך ההיסטוריה שלי ושל חב-רותי וחבריי אשתדל לדלות עבורכם ועבורכן את הסיפורים והקוריוזים שי-יתאימו לכעיותיכם ולהכרת עצמכם.

אני לא סקסולוגית וגם לא רופאת המיטשחה שלכם. אבל יש לי שתי תכונות כדי לכתוב את המדור הזה. אל"ף, כחיי הקצרים כבר עברתי את הכל, פחות או יותר, ואני יכולה להתחלק איתכם בנסיון שלי. ב"ת, יש לי המון סבלנות לשמוע, אוון ענקית שיכולה להקשיב ויד מלטפת. וזה הרי מה שבעצם כולם צריכים.

איזה נסיון יש לך? אתם שואלים, בצדק.

בואו והכירו את לילי, אשה שהיא 80% מין ו-20% פלונטרים נפשיים.

זה היה בי 1972. לילה-בלולות עם דויד אבידן, הגבר השני בחיי. הייתי קטנה וכנועה. בלילה-בלולות נישקתי את רגלו של אבידן.

אז קודם כל: השקפת-העולם שלי. היא ישנה כבר בכותרת. הכל הולך. הכל מותר. בתחום החלומות, ההווה והגשמים הכל מותר, בתנאי שלא

הכל הולך!

תפגעו (במתכוון, לפחות) בסובכים אתכם.

אני ילירת הפרובינציה (רחובות), בת למיטשחה ייקית בעלת תרבות וחמימות בורגנית. המישגל הראשון בגיל העשרה, על שפת הכריכה ב"פרובינציה. התגלית וההתגלות של ההנאות האסורות. אל העיר "הגדולה", תל-אביב של שנות ה-70. מתירנות, מין, אמנות, סמים.

דויד אבידן. הופעה בעירום מעל עמודי העולם הזה. כאשר זה היה עדיין טריטוריה טפו, ואיך אפשר לקחת את זה הכיתה אל האשה והילדים?

בריחה. נחיתה מול שעריה של המתירנות בעריה-העולם בשנות ה-70. אמסטרדם.

שנים סוערות. חיימיטשחה מסור ררים, 10 שנות נשואין וילד בעל עיניים ירוקות נבונות, שתרם לפיתוח חושי-האחריות וגיבש את האשה שלי 20% הפלונטרים.

חזרה הביתה. סוף 70. אמה נלחמת בסרטן, שלב נוסף בפלונטרים. לילי, הנחשבת כמטורפת שלוחת-רסן, מרי כחה לעצמה ולסכיבתה שיש בכלונה מרכיבים של יציבות וכוח. מוות.

ושוב היבשה הגדולה. ניו-יורק. לוס-אנג'לס. כסף. עמדה. כוח. העושר מסנוור. וילה. בריכת-שחיה וג'קווי. עולם הכוכבים.

גירושין נוסח הוליווד. תחת שאני אתעשר, מתעשר לו נחת ההולנדי

- היו לי בחיים חמש מערכות-יחסים ארוכות (מה שבאמצע, לא סופרים).
- (1) חיל צנר אוהב-מוסיקה, בעל עיניים ירוקות.
- (2) משורר, עם שמץ של פולניות.
- (3) היפי ארוך-שיער-וגפיים, בעל נפש יפה.
- (4) הולנדי, תלתלים בלונדיים ר עיניים כחולות. כדורגלן, צייר, תלוי בי ער קצת נישמתו.
- (5) אמריקאי יפה, תוקפני, בעל

1973. הצטלמתי הרבה בעיר רום. כאן בהצגת בני הדוקטור.